

Van de President van Grace Communion International 11-9-2013.

Heilige Geest: persoon of kracht?

Geliefde broeders en zusters in Christus,

Sommige mensen beweren dat de Heilige Geest een onpersoonlijke kracht is. Maar op deze manier naar Hem kijken doet enorm tekort aan wat het Nieuwe Testament leert en het ondermijnt een volledig begrip van één van de meest fascinerende en bemoedigende dimensies van onze relatie met God.

In het onderwijs over de Heilige Geest, gebruikt het Nieuwe Testament begrippen die zowel kracht als persoonlijkheid betreffen. Maar waarom die mix? Als de doctrine van de Drie-eenheid zo belangrijk is, waarom maakten de Nieuw Testamentische schrijvers het dan niet wat duidelijker?

Het is belangrijk te onthouden dat de Bijbel geschreven is in een bepaalde culturele setting, waar sommige dingen begrepen werden zonder gedetailleerde uitleg. Dat is nu nog steeds zo. Als ik het tegen Amerikanen heb over “maandag morgen quarterback”, weten de meesten wat ik bedoel zonder dat ik uitleg hoeft te geven. Maar mensen die niet bekend zijn met de Amerikaanse football cultuur zullen het niet begrijpen.

Als we lezen wat de Bijbel zegt over de Heilige Geest, moeten we ons afvragen; verwachten we dat er vragen beantwoord worden die in de oorspronkelijke culturele setting geen vraag waren? Zouden de oorspronkelijke toehoorders zonder verdere uitleg hebben aangenomen dat de Heilige Geest persoonlijk was en handelde als een krachtige vertegenwoordiger? De Bijbel laat zien dat het antwoord ja is.

Op veel plaatsen in de Bijbel wordt over de Heilige Geest gesproken in persoonlijke termen. In Johannes 16:14, gebruikt Jezus een persoonlijk (in plaats van een onzijdig) voornaamwoord als Hij het over de Geest heeft. Hij zegt, “Hij zal Mij verheerlijken.” In Handelingen 15:28, spraken de apostelen over de Geest in persoonlijke termen toen ze zeiden, “Want het heeft de heilige Geest en ons goed gedacht.” De kenmerken van een persoon worden voorondersteld door de Bijbelse schrijvers toen ze spraken over de Heilige Geest die handelt zoals menselijke personen: onderwijzen, troosten, leiding geven, roepen en zenden. Ze spraken over de Heilige Geest als iemand waar tegen mensen zich

Van de President van Grace Communion International 11-9-2013.

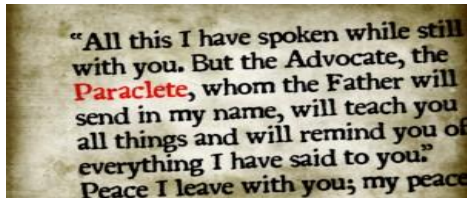
verzetten (Handelingen 7:51), iemand waarmee geredetwist werd en waar persoonlijk op werd geantwoord (10:14-20), die bedroefd was (Efeziërs 4:30) en waar tegen gelogen werd (Handelingen 5:3-9). Ze spraken ook over de Geest die gaven uitdeelt naar zijn eigen wil (1 Corinthiërs 12:11).

De vroege kerk zag in dat “Heilige Geest” in de Bijbel gebruikt werd als een eigenaam, net als “Vader” en “Zoon”. Jezus laat zien dat alle drie persoonlijke namen zijn als Hij zijn discipelen opdraagt te dopen in “de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest (Mattheus 28:19). Dit gebod komt terug op Jezus’ eigen doop toen de Vader, de Zoon en de Geest allen persoonlijk aanwezig waren (Mattheus 3:13-17).

Jezus onderscheidde de Geest van zichzelf op een persoonlijke manier toen Hij zei, “Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.” (Johannes 16:7). Jezus beschouwde de Heilige Geest niet als een effect (troost), maar als een persoon die troost brengt (de Trooster).

Door te zeggen dat Hij de Heilige Geest zou zenden, onderscheidde Jezus de Geest van zichzelf en de Vader op een persoonlijke manier: “ maar de Trooster, de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb. (Johannes 14:26). ” Wanneer de Trooster komt, die Ik u zenden zal van de Vader, de Geest der Waarheid, die van de

Vader uitgaat, zal deze van Mij getuigen” (Johannes 15:26).

Omdat de naam Parakleet ongewoon is voor ons, heeft onze Bijbel het vertaald als Raadgever, Helper, Pleitbezorger of Trooster. Maar deze vertalingen schieten tekort in het overdragen van de volle betekenis van de naam. De mensen die Koine Grieks spraken, begrepen Jezus’ bedoeling – ze herkenden dat Jezus in persoonlijke termen sprak als Hij het over “de Parakleet” had, net zoals Hij in persoonlijke termen sprak toen Hij het over “de Zoon” en “de Vader” had. Hoewel deze persoonlijke namen revolutionair waren, waren ze niet onduidelijk.

Van de President van Grace Communion International 11-9-2013.

In de oude wereld werd *paracletos* vaak gebruikt in juridische zin – zoals onze woorden advocaat, jurist of raadsman (hoewel de Geest vergelijken met een advocaat vandaag de dag misschien niet zo'n goed idee is!). *Paracletos* werd ook gebruikt in militaire zin. Griekse soldaten gingen in paren de strijd aan en stonden zij aan zij als ze tegen de vijand vochten. De Grieken noemden deze vertrouwde soldaat en vriend een Parakleet. Dus toen de eerste discipelen hoorden dat Jezus de Geest de Parakleet noemde en op andere momenten in persoonlijke termen over Hem sprak (zoals in Handelingen 1:5, 8), werd Zijn bedoeling duidelijk zonder verdere uitleg.

Vanaf het begin, was de vroege kerk impliciet gebaseerd op de Drie-eenheid. Net zoals Jezus, sprak de kerk over de Vader, de Zoon en de Geest in persoonlijke termen. Maar toen het christendom zich verspreidde, ontstonden er andere leringen. Kerkleiders moesten ketterse leer aangaande het karakter van Jezus Christus en de Heilige Geest en de relaties tussen de goddelijke personen het hoofd bieden. Uit deze debatten ontstond de doctrine van de Drie-eenheid, wat geformaliseerd werd in de Geloofsbelijdenis van Nicea, waar de Vader, Zoon en Geest gepresenteerd worden als unieke goddelijke personen die interpersoonlijk aan elkaar verbonden zijn. Lees het commentaar van Thomas Torrance:

Een definitieve doctrine van de Drie-eenheid ontstond uit een waarheidsgetrouwe exegetische interpretatie van het Nieuwe Testament en uit de evangelische ervaring en het liturgische leven van de Kerk van het eerste begin. *Het maakte expliciet wat al impliciet was in de fundamentele basis van het geloof.* Met de formulering van de *homoousion* [betekenis "één van wezen"---de term die in de Geloofsbelijdenis van Nicea gebruikt wordt] die de essentiële verbinding van de Zoon met de Vader uitdrukt en verduidelijkt, waarop het hele Evangelie rust, en met de toepassing van de *homoousion* op de Heilige Geest om Zijn eenheid met de Godheid van de Vader, ontvouwde en vestigde de theologische structuur van het begrip van de Drie-eenheid van God zich stevig in de geest van de Kerk (The Trinitarian Faith, p. 199, cursieve toegevoegd).

The Nicene Creed

(originally written in A.D. 325 at the Council of Nicea updated in A.D. 381 at the Council of Constantinople)

The Nicene Creed

We believe in one God the Father, the Almighty, creator of heaven and earth, and of all that is, seen and unseen.

"We believe in one Lord, Jesus Christ, the only Son of God, eternally begotten of the Father, God from God, Light from Light, true God from true God, begotten, not made, of one being with the Father. Through him all things were made. For us men and for our salvation he came down from heaven; by the power of the Holy Spirit he became incarnate from the Virgin Mary, and was made man. For our sake he was crucified under Pontius Pilate; he suffered death and was buried. On the third day he rose again in accordance with the Scriptures; he ascended into heaven and is seated at the right hand of the Father. He will come again in glory to judge the living and the dead, and his kingdom will have no end.

"We believe in the Holy Spirit, the Lord, the giver of life, who proceeds from the Father (and the Son). With the Father and the Son he is worshipped and glorified. He has spoken through the Prophets.

"We believe in one, holy, catholic and apostolic Church. We acknowledge one baptism for the forgiveness of sins. We look for the resurrection of the dead, and the life of the world to come. Amen."*

* The word "catholic" with a lower case 'c' does not mean the Roman Catholic Church. It is a Latin word that means "universal."

Van de President van Grace Communion International 11-9-2013.

Hoewel de Geloofsbelijdenis van Nicea de persoonlijkheid van de Vader, de Zoon en de Geest expliciet maakte, hebben sommige westerse denkers (vooral sinds de Verlichting) Gods karakter uitgelegd op onpersoonlijke, mechanische en creatuurlijke manieren, waaronder de verklaring dat de Heilige Geest geen God is, maar een onpersoonlijke kracht die uitgaat van God. Maar onpersoonlijke verklaringen van Gods karakter schieten altijd tekort. Waarom? Omdat God geen schepsel is, noch een mechanisme. Zijn ware aard als drie-enige, relationele God werd alleen bekend door de openbaring van Jezus, vastgelegd in de Bijbel. Daar wordt de Heilige Geest onthuld als de Parakleet – een goddelijke Persoon die persoonlijk is, net als de Vader en de Zoon.

Gegrand in deze verbazingwekkende openbaring, mogen we denken, spreken, aanbidden en handelen met zekerheid, wetende dat de Heilige Geest God is, net als de Vader God is en de Zoon God is. Eén God; drie personen: heilige Drie-eenheid!

Uw broeder in Christus,

Joseph Tkach

PS. Voor meer over dit onderwerp raad ik deze artikelen aan op GCI.org en The Surprising God:

- The Deity of the Holy Spirit (<http://www.gci.org/God/deityHS>)
- Is the Holy Spirit God? (<http://thesurprisinggodblog.gci.org/2011/06/is-holy-spirit-god.html>)
- The Eternal Spirit—een artikel in een serie over de Geloofsbelijdenis van Nicea (<http://thesurprisinggodblog.gci.org/2011/11/eternal-spirit-nicene-creed-7.html>)

Voor een opzienbarende studie over de Bijbelse culturele context, zie het boek, *Misreading Scripture with Western Eyes* door Richards en O'Brien.